

ارائه چند روش درشت‌دانه دینامیک مولکولی جهت مدل‌سازی نانو‌ساختارهای سیلیکونی

حسین نجات‌پیش‌کناری^{۱*}، پوریا دل‌افروز^۲

۱- استادیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران

* تهران، صندوق پستی ۱۳۴۱۸۶۶۸۶۶

nejat@sharif.edu

چکیده

با توجه به پیشرفت سریع نانوتکنولوژی کاربرد مواد در ابعاد نانو نیز به شدت افزایش یافته است. به دلیل افزایش اثرات سطح در اندازه‌های کوچک تئوری‌های کلاسیک توانایی مدل‌سازی سیستم‌های ابعاد نانو را ندارند. از طرف دیگر روش‌های دقیق در اندازه‌های کوچک که بر مبنای کوانتوم و مدل‌سازی انتی هستند، بسیار زمان بوده و در تئیجه استفاده از آن‌ها به اندازه‌های خیلی کوچک و بازه زمانی شبیه‌سازی کوتاه محدود می‌شود. در این تحقیق روش‌های درشت‌دانه برای شبکه شتاب داد به شبیه‌سازی‌های دینامیک مولکولی برای ساختارهای سیلیکونی ارائه شده است. در این روش پس از اعمال کدن نگاشت مناسب بین دانه‌های مدل درشت‌دانه و اتم‌های ساختار اصلی، پارامترهای سیستم به گونه‌ای تغییر می‌یابد که خواص فیزیکی مدل درشت‌دانه و تمام اتم یکسان باشد. با استفاده از شبیه‌سازی‌های استاتیکی و دینامیکی مختلف و بررسی اثر اندازه، سرعت و دقت مدل‌ها بررسی می‌شود. خطای مدل درشت‌دانه ارائه شده برای محاسبه مدول یانگ، ارتعاشات طولی و عرضی کمتر از ۵٪ است، در حالی که این روش در حدود ۸ برابر سریع‌تر است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۰۱ دی ۱۳۹۵

پذیرش: ۲۱ اسفند ۱۳۹۵

ارائه در سایت: ۰۳ اردیبهشت ۱۳۹۶

کلید واژگان:

دینامیک مولکولی تسریع شده

روش درشت‌دانه

ساختارهای سیلیکونی

پتانسیل استینگر ویر

Development of Coarse-Graining Methods for Modeling of Silicon Nanostructures

Hossein Nejat Pishkenari^{۱*}, Pourya Delafrouz^۱

۱- Department of Mechanical Engineering, Sharif University of Technology, Tehran, Iran

* P.O.B. 1341866866 Tehran, Iran, nejat@sharif.edu

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 21 December 2016

Accepted 11 March 2017

Available Online 23 April 2017

Keywords:
Accelerated Molecular Dynamics
Coarse-Graining Model
Silicon Structures
Stillinger-Weber Potential

ABSTRACT

With the rapid progress of nanotechnology, application of nano-scale materials has been extensively increased. Due to increase of surface effects at small sizes, the classical theories are not capable of modeling nano-scale systems. On the other hand, more accurate methods at small sizes are based on the quantum and atomistic models which are too time consuming, and hence using these methods is limited to very small sizes for a short period of time. In this research coarse-graining models for accelerating molecular dynamics simulations for the analysis of silicon structures are proposed. In this technique, after assigning a proper map between beads of the coarse-grained model and atoms of the main structure, the system parameters are modified in a scheme in which the original model and the coarse-grained models have the same physical properties. By using various static and dynamic simulations and evaluating the size effect, the accuracy and speed of the proposed model is examined. The error of this CG model for investigating the Young modulus, longitudinal and transversal vibration is less than 5 percent, while it is about 8 times faster than AA model.

کاهش تعداد اتم‌های است. هرچند این کار دقت را به دلیل کم‌کردن درجات آزادی سیستم کاهش می‌دهد، اما افزایش سرعتی که این روش‌ها به دنبال دارند استفاده از آن‌ها را توجیه‌پذیر می‌کند. تا به حال فقط برای سیستم‌های بیولوژیکی دو مدل درشت‌دانه پذیرفته شده براساس شکل^۱ [۹] و براساس مانده^۲ [۱۰] وجود دارد که شبیه‌سازی بسیاری با استفاده از آن‌ها انجام شده است.

سیلیکون یکی از مواد اصلی برای ساخت سنسورهای در ابعاد نانو است [۱۱]. برای تحلیل این ماده با استفاده از دینامیک مولکولی پژوهش‌هایی انجام شده است [۱۲-۱۴] که با ابعاد واقعی همچنان فاصله دارند و مدل

با توجه به این که ساخت ابزارهای الکترومکانیکی پیشرفت‌های زیادی داشته است، ولی همچنان تحلیل آن‌ها به دلیل بالا بودن تعداد اتم‌ها با استفاده از روش‌های دقیقی چون دینامیک مولکولی مقدور نیست [۱]. با وجود این که می‌توان سیستم‌هایی با میلیون‌ها اتم را با استفاده از سوپرایانه‌ها شبیه‌سازی کرد، اما این تعداد اتم با تعداد اتم‌های موجود در سیستم‌های واقعی فاصله دارد [۳,۲]. پس روش‌هایی برای افزایش سرعت این شبیه‌سازی‌ها ارائه شده است.

روش‌هایی که برای افزایش سرعت شبیه‌سازی‌های دینامیک مولکولی استفاده می‌شوند به دو دسته تقسیم می‌شوند: روش‌های چند مقیاسی [۶-۴] و درشت‌دانه [۸,۷]. در روش‌های درشت‌دانه افزایش سرعت شبیه‌سازی درپی

^۱ Shape-based

^۲ Residue-based

Please cite this article using:

H. Nejat Pishkenari, P. Delafrouz, Development of Coarse-Graining Methods for Modeling of Silicon Nanostructures, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 4, pp. 267-276, 2017 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

3- درشتدانه‌سازی با استفاده از جداکردن دو ساختار FCC

در این قسمت نیز از این نکته که هر ساختار الماسی متشکل از دو ساختار FCC است، استفاده می‌شود با این تفاوت که هر ساختار FCC جداگانه مدل می‌شوند. برای این منظور ساختار نخست که مرکز آن در مبدأ قرار دارد جداگانه مدل می‌شود.

در ابتدا تمام دانه‌های درشتدانه مانند هم در نظر گرفته می‌شوند و برای پیداکردن جرم معادل دانه‌های درشتدانه، یک دانه در قسمت بالک ماده در نظر گرفته و سهم آن نیز محاسبه می‌شود. همان‌طور که در شکل 1 قابل مشاهده است در اطراف هر دانه بالک (اتم مشکی)، 12 اتم قرمزنگ و 6 اتم نارنجی‌رنگ از مدل تمام اتم قرار دارد. اتم‌های قرمز بین دانه مدل بالک و دانه‌های قوهای مشترک هستند؛ بنابراین نیمی از آن‌ها سهم هر دانه بالک است. اتم‌های نارنجی نیز بین دانه‌های ب بنفس، قوهای و دانه بالک مشترک است بهطوری که هر اتم مدل تمام اتم بین 6 دانه مدل درشتدانه تقسیم می‌شود، همچنین یک اتم در محل قرارگیری خود دانه بالک وجود دارد؛ بنابراین می‌توان سهم هر دانه بالک را بهصورت رابطه (1) مشخص کرد:

$$M_{\text{bulk}} = 1 + 12 \times \frac{1}{2} + 6 \times \frac{1}{6} = 8 \quad (1)$$

سپس جرم دانه‌های گوشه، لبه و سطح تعیین می‌گردد. برای مشخص کردن جرم معادل این دانه‌ها نیز مانند حالت پیشین عمل می‌گردد. برای دانه‌های سطح براساس شکل ، 8 اتم قرمزنگ وجود دارد که از هر کدام نیمی سهم دانه سطح و نیمی دیگر سهم دانه قوهی است. 5 اتم نارنجی نیز وجود دارد که 4 تا روی سطح و 1 عدد بالای سطح قرار دارند. اتمی که روی سطح قرار ندارد مانند حالت بالک بین 6 دانه، ولی اتم‌های روی سطح بین 5 دانه درشتدانه تقسیم می‌شوند؛ بنابراین سهم هر دانه سطح بهصورت رابطه (2) محاسبه می‌شود.

$$M_{\text{surface}} = 1 + 8 \times \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + 4 \times \frac{1}{5} = \frac{179}{30} \quad (2)$$

برای دانه‌های لبه نیز می‌توان از شکل 2 استفاده کرد. در شکل 5.3 اتم قرمز وجود دارد که مانند قبل بین دانه لبه و دانه قوهای مجاور با اتم مدل تمام اتم تقسیم می‌شود، همچنین 4 اتم نارنجی

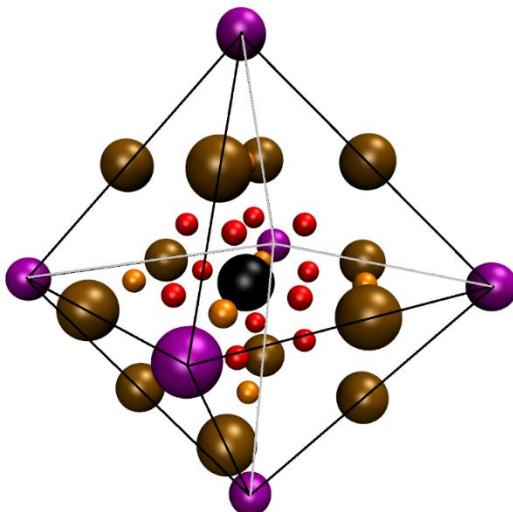

Fig. 1 Bulk bead and nearby Coarse-Grained beads and All-Atom atoms

شکل 1 دانه بالک و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

درشتدانه مناسب برای تحلیل رفتار این ماده موجود نیست و فقط چند مورد روش چندمقیاسی برای افزایش سرعت شبیه‌سازی‌ها ارائه شده است [16,15]. در این پژوهش یک مدل درشتدانه ارائه شده که ایده اصلی آن کاهش درجات آزادی سیستم است، بدین صورت که یک دانه به جای چندین اتم قرار می‌گیرد. این روش برای حالت ابتداء مشخص می‌شود که شبکه بلوری سیستم دچار نقص نباشد. برای این حالت ابتداء مشخص می‌شود که ساختار درشتدانه جدید چگونه باشد. پس از مشخص شدن این ساختار باید با توجه به آن، جرم دانه‌ها مشخص شود. پارامترهای پتانسیلی جدید باید پس از مشخص شدن ساختار اتمی و جرم دانه‌ها تعیین گردد به صورتی که مدل جدید خواص فیزیکی ماده را بتواند به درستی پیش‌بینی کند برای همین پس از تولید مدل جدید، ابتداء شبیه‌سازی‌های مربوط به حالت بالک آن انجام می‌پذیرد و خواصی چون ثبات الاستیک و مدول بالک با استفاده از مدل تمام اتم و درشتدانه محاسبه و با هم مقایسه می‌شود که نتایج این دو مدل از تطابق کامل برخوردار است. در مرحله بعد میزان دقت این مدل برای اندازه‌های کوچک باید مورد بررسی قرار گیرد که برای این قسمت محاسبه مدول یانگ و محاسبه فرکانس ارتعاشات نانووایر سیلیکونی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

ادامه مقاله بدین صورت خواهد بود. در بخش 2 ابتداء روش درشتدانه معرفی می‌شود. در بخش 3 با استفاده از شبیه‌سازی‌های حالت بالک ماده، صحت مدل ارائه شده بررسی می‌شود. همچنین با استفاده از شبیه‌سازی‌های مختلف استاتیکی و دینامیکی میزان دقت مدل ارائه شده برای پیش‌بینی رفتار اندازه‌های کوچک مورد بررسی قرار می‌گیرد. در انتها در بخش 5 نتیجه‌گیری آورده خواهد شد.

2- روش

ابتدا باید ساختار درشتدانه ایجاد و سپس با توجه به ساختار جدید پارامترهای پتانسیلی تعیین شود. اتم‌های سیلیکون براساس ساختار الماسی در کنار هم قرار می‌گیرند و پتانسیل استفاده شده برای این اتم نیز پتانسیل استلینگر-وبر¹ [17] است.

2-1- تعیین ساختار مناسب برای مدل درشتدانه

ابتدا باید ساختار مناسب برای چیدن اتم‌ها را پیدا کرد. برای این منظور به این صورت عمل می‌شود که اتم‌های درشتدانه با همان ساختار الماسی و با ثابت شبکه دو برابر ثابت شبکه سیلیکون چیده می‌شوند. مرحله بعد تعیین نگاشت جرم بین حالت تمام اتم و درشتدانه است برای این منظور سه روش ارائه شده که در ادامه به آن‌ها پرداخته خواهد شد.

2-2- درشتدانه‌سازی با استفاده از یک نوع اتم

ساختار الماسی از دو ساختار وجوده مرکز پر² (FCC) تشکیل شده است که مرکز یکی از این ساختارها به اندازه 0.25 برابر ثابت شبکه در هر سه راستا با مرکز دیگر اختلاف دارد. برای ساختار وجوده مرکز پر در هر واحد این ساختار هشت اتم در رئوس مکعب قرار دارند و شش اتم نیز در مرکز وجوده مکعب واحد قرار دارند. با توجه به این که در این حالت تعداد اتم‌ها به میزان 1/8 کاهش می‌یابد و چگالی ساختار باید ثابت بماند، در نتیجه جرم دانه‌ها در این حالت 8 برابر اتم‌های سیلیکون در نظر گرفته می‌شود.

¹ Stillinger-Weber potential

² Face-centered cubic

جرم معادل برای دانه گوشه نیز به صورت رابطه (4) قابل محاسبه است.

$$M_{\text{corner}} = 1 + 3 \times \frac{1}{2} + 3 \times \frac{1}{4} = 3.25 \quad (4)$$

با استفاده از جرم‌های معادل محاسبه شده در بالا جرم اتم‌های سطح، لبه و گوشه تغییر داده می‌شوند.

برای مدل‌سازی ساختار FCC دوم، دو ساختار FCC با 0.25 برابر ثابت شبکه اختلاف در سه راستا از مرکز به صورت تمام اتم و درشتدانه جیده می‌شوند. نکته قابل توجه در این حالت این است که اتم‌های درشتدانه بین اتم‌های تمام اتم قرار می‌گیرند و مکان هیچ اتم درشتدانه‌ای با مکان اتم مدل تمام اتم یکسان نیست، سپس برای این دو ساختار جرم معادل برای مدل درشتدانه محاسبه می‌گردد که در ادامه حالات مختلف مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شکل 5 مربوط به یک دانه درشتدانه در حالت بالک است. در این شکل همچنین اتم‌های مدل تمام اتم و دانه‌های مدل درشتدانه که با اتم موردنظر سهم مشترک از اتم‌های درشتدانه را دارند دیده می‌شود. همان‌طور که در شکل 5 مشاهده می‌شود در اطراف اتم بالک که با رنگ بنفش در شکل مشخص شده چهار اتم مدل تمام اتم وجود دارد (اتم‌های نارنجی رنگ) که سهم کامل از آن‌ها مربوط به دانه حالت بالک است. همچنین 12 اتم مدل تمام اتم (اتم‌های آبی) وجود دارند که هر کدام از آن‌ها بین دو دانه قرمز و دانه بالک می‌شوند. برای نمونه اتم‌های که در یک صفحه قرار دارند مشخص شده‌اند. به این ترتیب از هر کدام از این اتم‌ها یک‌سوم سهم به دانه بالک می‌رسد. بدین ترتیب سهم هر دانه بالک هشت اتم تمام اتم به صورت رابطه (5) است.

$$M_{\text{bulk2}} = 4 \times 1 + 12 \times \frac{1}{3} = 8 \quad (5)$$

در این قسمت یک دانه سطح را در نظر گرفته می‌شود. در شکل 6 یک دانه سطح، دانه‌های درشتدانه مجاور آن و اتم‌های ساختار تمام اتم مشاهده می‌شوند.

در این حالت نیز در اطراف هر دانه سطح (دانه بنفس) چهار اتم تمام اتم قرار دارند که متعلق به حالت دانه بالک چهار اتم مدل تمام اتم حذف و همچنین این حالت نسبت به حالت دانه بالک چهار اتم مدل تمام اتم حذف و همچنین 4 اتم مدل درشتدانه حذف می‌شوند، به همین دلیل اتم‌های مدل تمام اتم نزدیک به سطح که 4 عدد است (اتم‌های سبزرنگ) هر کدام بین دو اتم تقسیم می‌شوند. علاوه‌بر این هشت اتم، شش اتم (اتم‌های آبی) وجود دارد که هر کدام بین سه دانه درشتدانه به صورت رابطه (6) تقسیم می‌شوند.

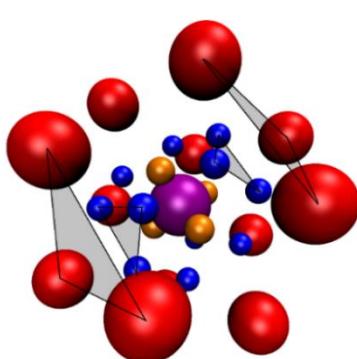

Fig. 5 Bulk bead in the second FCC structure and nearby Coarse-Grained beads and All-Atom atoms

شکل 5 دانه بالک در ساختار FCC دوم و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

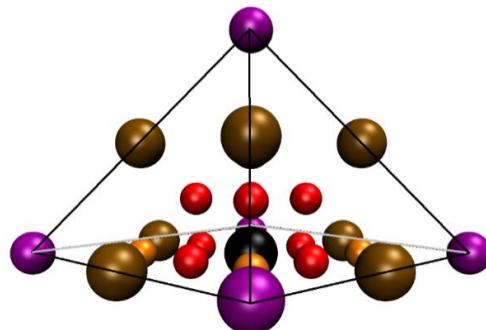

Fig. 2 Surface bead and nearby Coarse-Grained beads and All-Atom atoms

شکل 2 دانه سطح و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

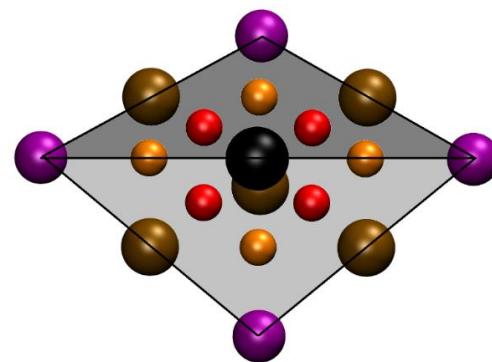

Fig. 3 Edge bead and nearby Coarse-Grained beads and All-Atom atoms

شکل 3 دانه لبه و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

وجود دارد که دو تا روی لبه و دو تا روی سطوح‌ها قرار دارند. اتم‌هایی که روی لبه قرار دارند بین 4 دانه مدل درشتدانه تقسیم می‌شوند و اتم‌هایی که روی سطوح‌های کناری قرار دارند بین 5 دانه تقسیم می‌شوند؛ بنابراین جرم معادل برای این حالت به صورت رابطه (5) محاسبه می‌شود.

$$M_{\text{edge}} = 1 + 5 \times \frac{1}{2} + 2 \times \frac{1}{4} + 2 \times \frac{1}{5} = 4.4 \quad (3)$$

در آخر نیز برای یک اتم در گوشه جرم معادل محاسبه می‌شود. همان‌طور که در شکل 4 مشاهده می‌گردد سه اتم قرمز وجود دارد که از هر کدام نیمی سهم دانه گوشه است و 3 اتم نارنجی که هر کدام بین 4 دانه مدل درشتدانه تقسیم می‌شوند.

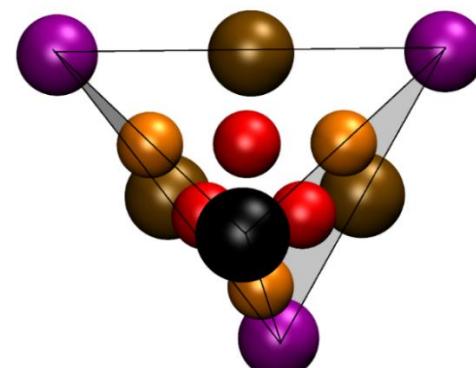
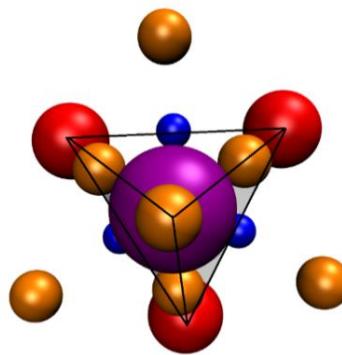
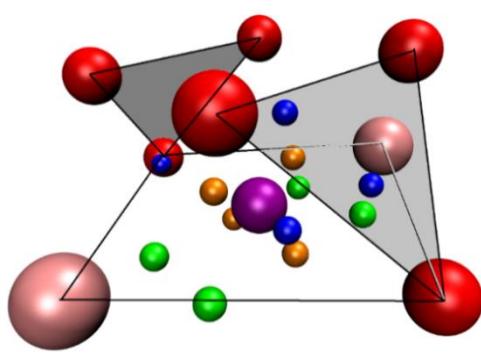

Fig. 4 Corner bead and nearby Coarse-Grained beads and All-Atom atoms

شکل 4 دانه گوشه و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

شکل 8 دانه گوشه در ساختار FCC دوم و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

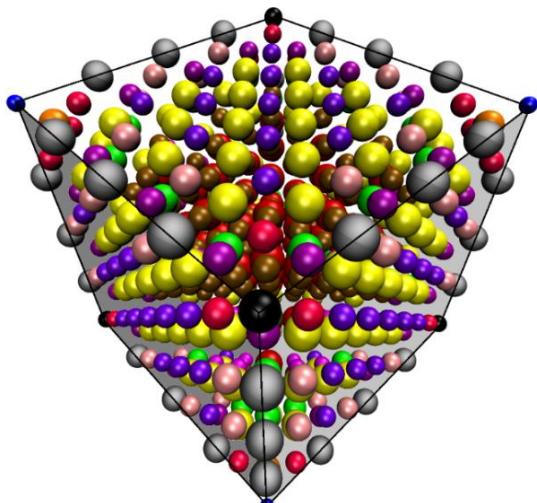
شکل 6 دانه سطح در ساختار FCC دوم و دانه‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

دارند و جرم همه آن‌ها هشت برابر جرم یک اتم سیلیکون است. پس برای تولید این مدل کافی است که یک ساختار ماسی با ثابت شبکه دو برابر ثابت شبکه سیلیکون و جرم 8 برابر جرم یک اتم سیلیکون ساخته شود، سپس دانه‌های گوشه، لبه و سطح به ترتیب با دانه‌هایی به جرم 4.4 و 5.96667 برابر جرم یک اتم سیلیکون جایگزین گردند.

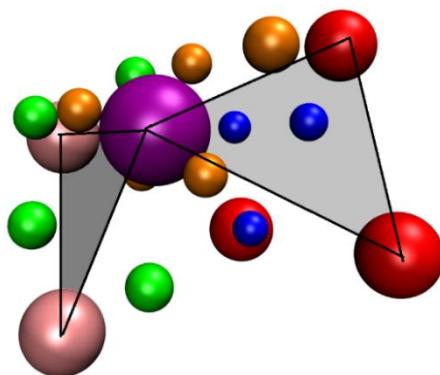
2-4- درشتدانه‌سازی با استفاده از فاصله بین اتم‌ها

در این قسمت روشی دیگر برای نگاشت جرمی دانه‌های درشتدانه ارائه خواهد شد. الگوریتم این روش به این صورت است که هر اتم مدل تمام اتم در نظر گرفته می‌شود و دانه‌های درشتدانه که در فاصله کمتر از یک شبکه با آن قرار دارند مشخص می‌شوند و این اتم با توجه به فاصله بین دانه‌های درشتدانه تقسیم می‌شود و این روند برای تمام اتم‌ها انجام می‌پذیرد تا سهم هر دانه درشتدانه در مدل جدید مشخص شود. نتایج پیاده‌سازی این الگوریتم برای یک ساختار 8 در 8 در 8 شبکه در شکل 9 آورده شده است.

در جدول 1 مقدار این توزیع جرم به همراه رنگ اتم در شکل 9 آمده است.

شکل 9 توزیع جرم در مدل درشتدانه برای سیلیکون برای یک مکعب به ضلع 8

شکل 7 اتم لبه در ساختار FCC دوم و اتم‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن

$$M_{\text{surface}2} = 6 \times \frac{1}{3} + 4 \times 1 + 4 \times \frac{1}{2} = 8 \quad (6)$$

حالت بعدی (شکل 7) که اتم درشتدانه در آن قرار می‌گیرد این است که اتم در لبه قرار داشته باشد.

برای اتمی که در لبه قرار داشته باشد مانند حالات قبل 4 اتم (اتم‌های نارنجی) کاملاً متعلق به دانه درشتدانه است. در این حالت سه تا از اتم‌های آبی هرکدام بین سه دانه درشتدانه تقسیم می‌شوند، 4 اتم سبزرنگ هرکدام بین دو دانه به طور مساوی قسمت می‌شوند و یک اتم نارنجی رنگ دیگر نیز در این قسمت وجود دارد که روی لبه قرار دارد و به طور کامل متعلق به دانه درشتدانه در لبه است. برای دانه درشتدانه در لبه جرم معادل نیز به صورت رابطه (7) محاسبه می‌شود.

$$M_{\text{edge}2} = 3 \times \frac{1}{3} + 4 \times \frac{1}{2} + 5 \times 1 = 8 \quad (7)$$

آخرین حالت که می‌توان برای دانه درشتدانه در نظر گرفت این است که این دانه در گوشه قرار گیرد. شکل 8 یک اتم در گوشه و اتم‌های درشتدانه و تمام اتم مجاور آن را نشان می‌دهد.

در این حالت سه اتم آبی هرکدام بین سه اتم تقسیم می‌شوند و بقیه اتم‌ها به طور کامل سهم دانه درشتدانه در گوشه می‌شوند. سهم جرمی اتم‌های گوشه نیز به صورت رابطه (8) محاسبه می‌شود.

$$M_{\text{corner}2} = 3 \times \frac{1}{3} + 7 \times 1 = 8 \quad (8)$$

در این حالت تمام دانه‌های درشتدانه سهم مساوی از اتم‌های تمام اتم

جدول 2 پارامترهای مورد استفاده در پتانسیل استلینگر و برای سیلیکون

Table 2 Parameters used in Stillinger-weber potential for silicon			
مقدار	پارامتر	مقدار	پارامتر
-0.3333	$\cos\theta_0$	2.1683	ϵ
7.0495	A	2.0951	σ
0.6022	B	1.80	a
4.0	p	21.0	λ
0.0	q	1.20	γ

$$\begin{aligned} \epsilon_{\text{bulk}} &= 8\epsilon_{\text{aa}}, \epsilon_{\text{surface}} = 5.9667\epsilon_{\text{aa}}, \epsilon_{\text{edge}} = 4.4\epsilon_{\text{aa}} \\ \epsilon_{\text{corner}} &= 3.25\epsilon_{\text{aa}}, \epsilon_{\text{bulk-surface}} = 6.9089\epsilon_{\text{aa}} \\ \epsilon_{\text{bulk-edge}} &= 5.9329\epsilon_{\text{aa}}, \epsilon_{\text{bulk-corner}} = 5.0990\epsilon_{\text{aa}} \\ \epsilon_{\text{surface-edge}} &= 5.1238\epsilon_{\text{aa}} \\ \epsilon_{\text{surface-corner}} &= 4.4035\epsilon_{\text{aa}} \\ \epsilon_{\text{edge-corner}} &= 5.9329\epsilon_{\text{aa}} \end{aligned} \quad (12)$$

برای حالتی که 13 نوع دانه وجود دارد نیز می‌توان مانند بالا عمل کرد و در این حالت نیز ϵ متناسب با جرم هر اتم در نظر گرفته می‌شود. در این قسمت نیز ابتدا به محاسبه ثوابت الاستیک پرداخته می‌شود و پس از آن مدل یانگ در دو حالت کرنش عرضی و طولی محاسبه می‌شود و درنهایت به بررسی رفتار دینامیکی فرکانس طبیعی تیر سیلیکونی پرداخته خواهد شد و تأثیر پارامترهای مختلف بر خطای مدل‌های ارائه شده بررسی می‌گردد.

3- شبیه‌سازی

در این قسمت شبیه‌سازی مختلف استاتیکی و دینامیکی انجام می‌پذیرد تا میزان دقت مدل‌های ارائه شده بررسی شود. در ابتدا ثوابت الاستیک محاسبه می‌شود، سپس مدل یانگ به عنوان یک پارامتر استاتیک بررسی خواهد شد. در انتها شبیه‌سازی‌ها دینامیکی برای اعتبارسنجی مدل‌ها ارائه خواهد شد که این شبیه‌سازی‌ها شامل محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی و عرضی تیرها با اندازه‌های مختلف است.

3-1- تعیین ثوابت الاستیک با استفاده از شبیه‌سازی حالت بالک

نخستین گام برای بررسی صحت مدل ارائه شده این است که بررسی شود که این مدل توانایی توصیف حالت بالک ماده را دارد. برای این منظور یک ساختار فلزی که در سه راستا متنابع است در نظر گرفته می‌شود. نتایج محاسبه پارامترهای الاستیک برای حالت بالک ماده با استفاده از آزمایش قابل محسوس است [18]. برای شبیه‌سازی باید یک فایل پتانسیل مناسب انتخاب کرد. در این مقاله از فایل ارائه شده توسط ژو و همکاران [19] استفاده شده است.

برای به دست آوردن ثوابت الاستیک در راستاهای مختلف یک تغییر طول در آن راستا به سلول مرکزی داده و سپس تغییر تنش به دست آمده است. با تقسیم این تغییر تنش بر کرنش اعمالی مقادیر ثوابت به دست آمده است. از آن جا که سیستم متقارن در نظر گرفته می‌شود، ماتریس خواص الاستیک دارای تقارن به صورت رابطه (13) است.

$$\begin{aligned} C_{11} &= C_{22} = C_{33} \\ C_{12} &= C_{13} = C_{23} \\ C_{44} &= C_{55} = C_{66} \end{aligned} \quad (13)$$

به همین دلیل فقط پارامترهای C_{11} , C_{12} و C_{44} گزارش می‌شوند.

ابتدا باید صحت پتانسیل استفاده شده بررسی شود. برای این موضوع یک سلول از جنس سیلیکون با ابعاد 20 شبکه در 20 شبکه در 20 شبکه به عنوان سلول مرکزی در نظر گرفته می‌شود و با استفاده از آن ثوابت الاستیک تعیین

جدول 1 انواع اتم‌های مدل درشتدانه سیلیکون

نوع اتم	جرم معادل	رنگ
1	3.3316	آبی
2	7.4732	قرمز
3	5.0070	نارنجی
4	5.3974	زرد
5	5.0788	حاکستری
6	10.6855	سبز
7	7.3665	صورتی کمرنگ
8	5.2220	بنفش
9	5.5333	قهوهای
10	3.8814	مشکی
11	7.2599	سورمهای
12	10.5761	صورتی
13	10.4667	ジビگري

5- تعیین پارامترهای پتانسیل استلینگر-وبر

در این قسمت پارامترهای پتانسیل استلینگر-وبر طوری تعیین می‌شود که بتوان برای مدل درشتدانه استفاده کرد. ابتدا این پارامترها برای مدل با یک نوع اتم ایجاد می‌شوند، سپس برای دو مدل دیگر تعمیم داده می‌شوند. با توجه به این که هر اتم درشتدانه به جای هشت اتم مدل زیر را به صورت رابطه (9) برای پتانسیل ارائه کرد.

$$E_{\text{new}}(r_{ij}, r_{ik}) = 8E_{\text{aa}} \left(\frac{r_{ij}}{2}, \frac{r_{ik}}{2} \right) \quad (9)$$

با توجه به رابطه پتانسیل استلینگر-وبر برای این که رابطه (9) برقرار باشد، باید در پارامترهای پتانسیل تغییراتی به صورت رابطه (10) ایجاد کرد.

$$\begin{aligned} \varphi_2 \left(\frac{r_{ij}}{2} \right) &= A_{ij} \epsilon_{ij} \left[B_{ij} \left(\frac{2\sigma_{ij}}{r_{ij}} \right)^{p_{ij}} - \left(\frac{2\sigma_{ij}}{r_{ij}} \right)^{q_{ij}} \right] \\ &\times \exp \left(\frac{2\sigma_{ij}}{r_{ij} - a_{ij}(2\sigma_{ij})} \right) \\ \varphi_3 \left(\frac{r_{ij}}{2}, \frac{r_{ik}}{2}, \theta_{ijk} \right) &= \lambda_{ijk} \epsilon_{ijk} \left[\cos\theta_{ijk} - \theta_{0ijk} \right]^2 \\ &\times \exp \left(\frac{\gamma_{ij}(2\sigma_{ij})}{r_{ij} - a_{ij}(2\sigma_{ij})} \right) \\ &\times \exp \left(\frac{\gamma_{ik}(2\sigma_{ik})}{r_{ik} - a_{ik}(2\sigma_{ik})} \right) \end{aligned} \quad (10)$$

در روابط بالا ثوابتی استفاده شده که مقادیر آن‌ها برای حالت تمام اتم برای اتم سیلیکون در جدول 2 آمده است [17].

با تغییر پارامتر σ می‌توان تأثیر تغییر ثابت شبکه را از بین برد و برای این که انرژی نیز هشت برابر شود نیز می‌توان پارامتر ϵ را تغییر داد؛ بنابراین پارامترهای پتانسیل به صورت رابطه (11) تغییر می‌کنند.

$$\sigma_{\text{new}} = 2\sigma_{\text{aa}}, \epsilon_{\text{new}} = 8\epsilon_{\text{aa}} \quad (11)$$

در قسمت بعد پارامترهای پتانسیل برای حالتی که دو ساختار FCC جدا از هم در نظر گرفته شوند به دست آورده می‌شوند. برای این حالت تنها پارامتری که تغییر می‌کند ϵ است. این پارامتر متناسب با جرم هر اتم در نظر گرفته می‌شود. نکته دیگر که در این قسمت وجود دارد این است که نیروهای بین اتم‌های مختلف چگونه مدل شوند که برای این کار پارامتر ϵ جدید میانگین هندسی دو اتم در نظر گرفته می‌شود. بدین ترتیب مقدار ϵ برای حالات مختلف به صورت رابطه (12) در می‌آید.

ابتدا به بررسی تأثیر این پارامتر بر تغییرات طول پرداخته می‌شود. برای این منظور ضخامت نانووایر 10 شبکه در نظر گرفته می‌شود و طول این نانووایر تغییر داده می‌شود تا میزان خطای مدل‌های ارائه شده بر حسب طول CG2، CG1، CG3 به ترتیب بیانگر مدل درشت‌دانه اول، دوم و سوم است.

همان‌طور که در نمودار مشاهده می‌شود خطا محاسبه مدول یانگ با افزایش طول تغییر چندانی نمی‌کند و تقریباً ثابت است. پارامتر دیگر که باید مورد بررسی قرار گیرد، تغییر ضخامت است. برای این منظور ضخامت تیر تغییر داده و طول تیر نیز برای این قسمت 5 برابر ضخامت در نظر گرفته می‌شود. نتایج این شبیه‌سازی‌ها در شکل 11 آمده است.

در شکل 11 مشاهده می‌شود که افزایش ضخامت باعث می‌شود که دقت مدل‌ها افزایش پیدا کند، دلیل این رفتار کاهش نسبت اتم‌های حجم به سطح با افزایش ضخامت است و نشان می‌دهد که این مدل‌ها برای اندازه‌های بزرگ‌تر از دقت بالاتری برخوردار است.

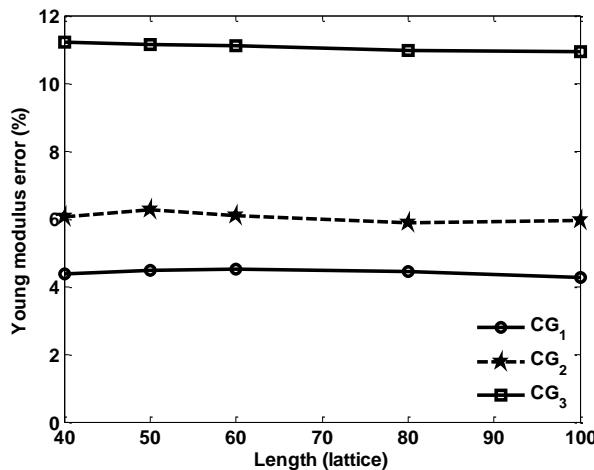

Fig. 10 Young modulus error with respect to length for a silicon nanowire with $10a$ thickness

شکل 10 خطای محاسبه مدول یانگ بر حسب تغییرات طول برای یک نانووایر سیلیکونی به ضخامت 10 شبکه

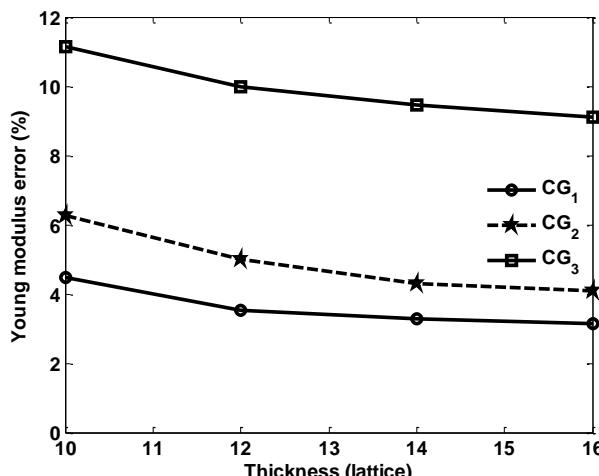

Fig. 11 Young modulus error with respect to thickness for a silicon nanowire with length which is five times bigger than thickness

شکل 11 خطای محاسبه مدول یانگ بر حسب تغییرات ضخامت برای یک نانووایر سیلیکونی با طول 5 برابر ضخامت

می‌شوند. جدول 3 مربوط به پارامتر C_{11} ، جدول 4 مربوط به پارامتر C_{12} و جدول 5 مربوط به پارامتر C_{44} است.

در این قسمت برای اندازه‌های مختلف سلول مرکزی ثوابت الاستیک محاسبه می‌شود و برای مدل درشت‌دانه و تمام اتم با هم به صورت جدول‌های 4-5 مقایسه می‌شوند.

مدل درشت‌دانه به خوبی می‌تواند رفتار حالت بالک ماده را مانند مدل تمام توصیف کند.

2-3- شبیه‌سازی برای محاسبه مدول یانگ

مدول یانگ را می‌توان با استفاده از انرژی پتانسیل بر حسب کرنش نیز محاسبه کرد. برای این منظور پنج کرنش مختلف به تیر داده می‌شود و تغییرات انرژی پتانسیل بر واحد حجم برای این کرنش‌ها محاسبه می‌گردد. انتظار می‌رود انرژی پتانسیل بر واحد حجم طبق رابطه (14) تغییر کند.

$$\Delta U = \frac{1}{2} E \varepsilon^2 \quad (14)$$

با استفاده از نرم‌افزار متلب اینتابع بر داده‌های موجود در منحنی منطبق می‌گردد تا مقدار مدول یانگ محاسبه شود. در این قسمت با استفاده از مدل‌های ارائه شده به محاسبه مدول یانگ پرداخته می‌شود تا میزان دقت این مدل‌ها در پیش‌بینی رفتار استاتیکی نانووایر سیلیکونی مورد بررسی قرار گیرد؛ سپس با تطبیق دادن یک منحنی سهمی بر این داده‌ها مدول یانگ به دست آورده می‌شود.

جدول 3 مقادیر C_{11} (گیگاپاسکال) برای دو مدل درشت‌دانه و تمام اتم برای اندازه سلول‌های مختلف

Table 3 C_{11} (GPa) values for Coarse-Grained model and All-Atom model with various unit cells

اندازه سلول مرکزی (تعداد شبکه)	20	10	6
مدل تمام اتم	151.4	151.4	151.4
مدل درشت‌دانه	151.4	151.4	151.4
خطای نسبی (%)	0	0	0

جدول 4 مقادیر C_{12} (گیگاپاسکال) برای دو مدل درشت‌دانه و تمام اتم برای اندازه سلول‌های مختلف

Table 4 C_{12} (GPa) values for Coarse-Grained model and All-Atom model with various unit cells

اندازه سلول مرکزی (تعداد شبکه)	20	10	6
مدل تمام اتم	76.4	76.4	76.4
مدل درشت‌دانه	76.4	76.4	76.4
خطای نسبی (%)	0	0	0

جدول 5 مقادیر C_{44} (گیگاپاسکال) برای دو مدل درشت‌دانه و تمام اتم برای اندازه سلول‌های مختلف

Table 5 C_{44} (GPa) value for Coarse-Grained model and All-Atom model with various unit cell

اندازه سلول مرکزی (تعداد شبکه)	20	10	6
مدل تمام اتم	56.4	56.4	56.4
مدل درشت‌دانه	56.4	56.4	56.4
خطای نسبی (%)	0	0	0

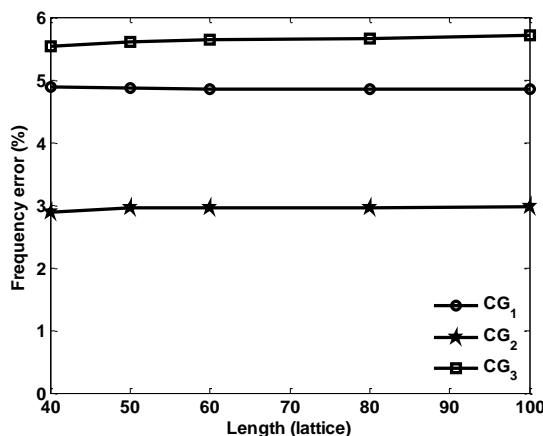

Fig. 12 Natural frequency of longitudinal vibration error with respect to length for a silicon nanowire with $10a$ thickness

شکل 12 خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی نانووایر سیلیکونی به ضخامت 10 شبکه برای طولهای مختلف

جدول 6 مقادیر فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی برای سه مدل درشتدانه و تمام اتم برای تیری به طول 80 شبکه و ضخامت 10 شبکه

Table 6 Natural frequency of longitudinal vibration for three Coarse-Grained models and All-Atom model for a silicon nanowire with $10a$ thickness and $80a$ length

فرکانس طبیعی (گیگاهرتز)	مدل	تمام اتم	درشتدانه	درشتدانه	درشتدانه	تمام اتم	ضخامت
219.9	nve	223.1	221.8	226.2	219.9	221.8	10

همان‌طور که در شکل 12 مشاهده می‌شود پارامتر طول تأثیری چندانی بر خطای فرکانس طبیعی محاسبه شده از طریق مدل‌های ارائه‌شده ندارد. نسبت اتم‌های سطحی به اتم‌های کل با افزایش طول تغییر نمی‌کند. در بین سه مدل ارائه‌شده مدل دوم نتایج بهتری را پیش‌بینی می‌کند.

تأثیر پارامتر ضخامت برای طول نرمال شده

در این قسمت طول هر نانووایر متناسب با ضخامت تغییر می‌کند و برای ضخامت‌های مختلف این شبکه‌سازی‌ها انجام و فرکانس طبیعی سیستم در این حالات محاسبه می‌شود و خطای محاسبه فرکانس طبیعی نسبت به مدل تمام اتم برای 3 مدل درشتدانه به دست آورده می‌شود. نتایج مربوط به طولهای 8 برابر ضخامت در شکل 13 آورده شده است.

با افزایش ضخامت میزان خطای فرکانس طولی کاهش پیدا می‌کند. این رفتار با توجه به کاهش نسبت اتم‌های سطح به حجم قابل پیش‌بینی بود. با افزایش ضخامت تعداد اتم‌هایی که در داخل ماده و به دور از سطح قرار دارند افزایش پیدا می‌کند، در حالی که تفاوت تعداد اتم‌های سطح با نسبت کمتری اتفاق می‌افتد و هنگامی که تعداد اتم‌های سطح کاهش یابد تیر به حالت بالک نزدیک‌تر می‌شود و مدل‌های ارائه شده واقعی‌تر می‌گردند، زیرا برای ارائه این مدل‌ها فرض می‌شود که سیستم ساختار متناوب دارد. در این حالت نیز مدل درشتدانه دوم بهتر می‌تواند فرکانس طولی سیستم را پیش‌بینی کند.

اثر پارامتر ضخامت

در این قسمت به بررسی تأثیر پارامتر ضخامت بر نانووایری به طول 100 شبکه پرداخته می‌شود. برای این شبکه‌سازی‌ها ضخامت وایر از 8 شبکه تا 20 شبکه تغییر می‌کند. خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی برای سه روش درشتدانه در شکل 14 آمده است.

3- شبکه‌سازی دینامیکی نانووایر سیلیکونی

در این قسمت ارتعاشات تیر برای مدل‌هایی که ارائه شده است بررسی و با استفاده از این شبکه‌سازی‌ها فرکانس طبیعی تیر در حالات مختلف بررسی می‌شود. در این شبکه‌سازی‌ها دو فرکانس طولی و عرضی تیر به صورت جداگانه محاسبه می‌شوند. شبکه‌سازی این قسمت نیز با استفاده از نرم‌افزار LAMMPS است. مراحل این شبکه‌سازی‌ها به شرح زیر است.

1) پس از مینیمم کردن سیستم، دو شبکه انتهایی تیر (در حالت

درشتدانه یک شبکه) ثابت می‌شود و بقیه تیر در دمای 0.001 کلوین ریلکس می‌شود.

2) سپس لایه انتهایی تیر در راستای طول برای محاسبه فرکانس طولی و محور خنشی در لایه انتهایی تیر در راستای ارتفاع برای محاسبه فرکانس عرضی با سرعت ثابت کشیده می‌شود تا انتهای تیر بهاندازه یک درصد طول تیر جابه‌جا شود.

3) در مرحله بعد انتهایی تیر ثابت می‌شود و بقیه تیر در دمای 0.001 کلوین ریلکس می‌شود تا سیستم به حالت تعادل برسد و تیر احنای لازم را پیدا کند.

4) در مرحله آخر نیز انتهایی تیر آزاد می‌شود و کل تیر با هنگرد حل می‌شود و ارتعاشات انتهایی تیر برای به دست آوردن فرکانس طبیعی موردنیزی قرار می‌گیرد.

برای محاسبه فرکانس طبیعی یکتابع سینوسی به تغییرات انتهایی تیر در زمان حل با هنگرد nve منطبق می‌گردد و با استفاده از این روش فرکانس طبیعی تیر را محاسبه می‌گردد.

در این مرحله برای تیری از جنس سیلیکون شبکه‌سازی‌ها انجام خواهد شد و فرکانس طولی و عرضی برای آن محاسبه خواهد شد. برای این شبکه‌سازی‌ها می‌توان از فایل‌های LAMMPS مربوط به شبکه‌سازی نانووایر از جنس طلا استفاده کرد. تنها تغییراتی که در فایل ورودی LAMMPS برای این قسمت باید ایجاد شود مربوط به چیدمان و پتانسیل استفاده شده است. مانند قبل برای شروع شبکه‌سازی‌ها لازم است گام زمانی مناسب تعیین شود تا سرعت محاسبات تا حدی افزایش پیدا کند که تأثیری بر دقت پاسخ نداشته باشد.

3-1- بررسی ارتعاشات طولی نانووایر سیلیکونی

در این بخش ارتعاشات طولی نانووایرهای سیلیکونی با استفاده از سه روش ارائه شده و روش تمام اتم مورد بررسی قرار می‌گیرد. برای این که صحت مدل‌های ارائه شده بررسی شود برای نانووایرهای با اندازه‌های مختلف شبکه‌سازی‌ها انجام می‌شود و خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی در سه روش درشتدانه ارائه شده با هم مقایسه می‌شوند.

در شبکه‌سازی‌های این قسمت تأثیر پارامترهای مختلف موردنیزی قرار می‌گیرد. پارامترهایی که با توجه به آن‌ها اندازه وایرها مشخص می‌شود، طول، ضخامت و مقیاس است که در ادامه نتایج آن‌ها آورده خواهد شد.

بررسی اثر طول

در این شبکه‌سازی‌ها برای تیر با ضخامت 10 شبکه طول تیر تغییر داده می‌شود تا تأثیر این پارامتر بر خطای مدل‌های ارائه شده مشخص شود. نتایج مربوط به این شبکه‌سازی‌ها در شکل 12 آمده است. مقادیر محاسبه شده برای فرکانس‌های طبیعی برای تیری به طول 80 شبکه و ضخامت 10 شبکه در جدول 6 آمده است.

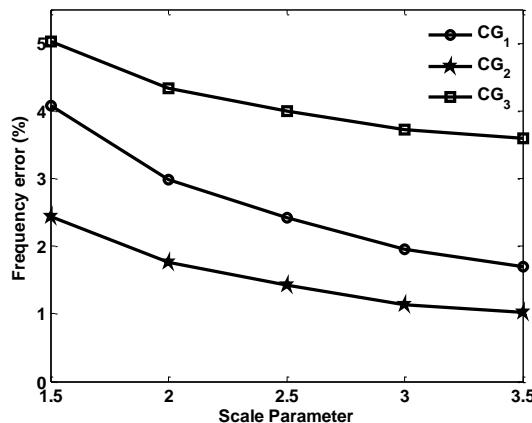

Fig. 15 The effect of scaling factor on natural frequency of longitudinal vibration of various silicon nanowires

شکل 15 تأثیر پارامتر مقیاس بر خطای فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی نانوایر سیلیکونی

عرضی مورد بررسی قرار گیرد. در این قسمت با توجه به ارتعاشات انتهای تیر فرکانس طبیعی تیر محاسبه و نتایج سه مدل ارائه شده با نتایج مدل تمام اتم مقایسه می‌شود تا توانایی این مدل‌ها برای تخمین ارتعاشات عرضی مورد ارزیابی قرار گیرد. برای تحقق این امر در ادامه تأثیر پارامترهای ضخامت، طول و مقیاس در شبیه‌سازی‌ها در نظر گرفته می‌شود. با توجه به این که نتایج مدل درشت‌دانه سوم مناسب نبود، در این قسمت شبیه‌سازی مربوط به آن انجام نگرفت.

بررسی اثر تغییر ضخامت

برای بررسی این پارامتر طول تیر برابر با 100 شبکه در نظر گرفته می‌شود و ضخامت تیر از 10 شبکه تا 20 شبکه تغییر داده می‌شود. نتایج مربوط به این قسمت در شکل 16 آمده است.

پیش‌بینی می‌شد با افزایش ضخامت و کاهش نسبت سطح به حجم خطای مدل‌ها نیز کاهش پیدا کند. براساس شکل این روند کاهشی مشاهده می‌شود. میزان خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات عرضی از میزان خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی بیشتر است و این نشان می‌دهد مدل‌های ارائه شده برای تحلیل ارتعاشات طولی کارآمدتر است. دلیل این موضوع این است که در ارتعاشات طولی ساختار بلوری فقط در یک راستا دچار تغییرات می‌شود در حالی که برای ارتعاشات عرضی یک نیروی برشی در ساختار به وجود می‌آید که خطای مدل‌های ارائه شده را افزایش می‌دهد.

تأثیر پارامتر مقیاس

برای بررسی این پارامتر نیز یک وایر با طول 40 شبکه، عرض و ضخامت 8 شبکه در نظر گرفته می‌شود و برای شبیه‌سازی‌های مختلف تمام ابعاد این وایر چند برابر می‌شود، در این حالت نیز با توجه به عدم توانایی مدل‌های ارائه شده برای پیش‌بینی تیر با ضخامت 8 شبکه، پارامتر مقیاس از 1.5 تا 3.5 تغییر می‌کند. نتایج مربوط به این شبیه‌سازی‌ها در شکل 17 آمده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود با کاهش نسبت سطح به حجم خطای محاسبه فرکانس کاهش می‌یابد، این روند کاهشی ادامه می‌یابد تا زمانی که برای هر یک از مدل‌ها به یک مقدار ثابت می‌رسد و این نشان می‌دهد که مدل‌های ارائه شده حتی در اندازه‌های بزرگ با اندکی خطا رفتار ارتعاشات عرضی را پیش‌بینی می‌کنند.

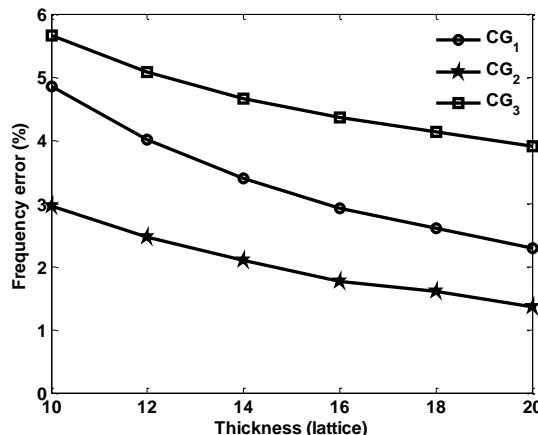

Fig. 13 The error of natural longitudinal vibration frequency with respect to length for a silicon nanowire with length which is eight times bigger than thickness

شکل 13 خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی نانوایر سیلیکونی با ضخامت‌های مختلف و طول 8 برابر ضخامت

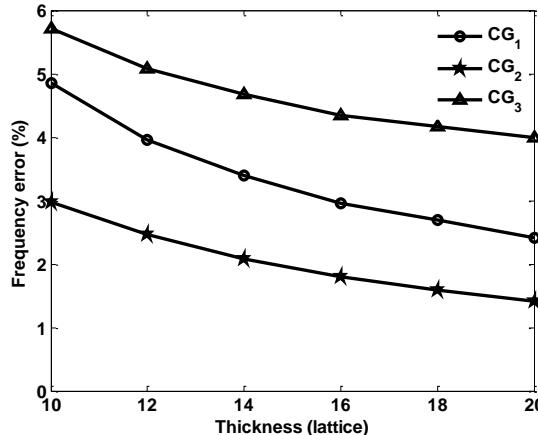

Fig. 14 The effect of thickness on natural frequency of longitudinal vibration of various silicon nanowires with 100a length

شکل 14 تأثیر پارامتر ضخامت بر خطای فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی نانوایر سیلیکونی به طول 100 شبکه

مقدار خطا برای تمام روش‌های درشت‌دانه به جز روش سوم به سمت صفر می‌رود و این روند نزولی خطا با توجه به کاهش اتم‌های سطح به حجم قابل پیش‌بینی بود.

اثر پارامتر مقیاس

آخرین پارامتری که در این قسمت مورد بررسی قرار می‌گیرد پارامتر مقیاس است. برای شبیه‌سازی‌ها اندازه وایر پایه 40 در 8 در نظر گرفته می‌شود. با توجه به این که مدل‌های ارائه شده برای سطح مقطع 8 در 8 به خوبی نمی‌توانند سیستم را شبیه‌سازی کنند، به همین دلیل در شکل 15 نتایج به ازای پارامتر مقیاس بزرگ‌تر از 1.5 آورده شده است.

با افزایش اندازه و کاهش نسبت اتم‌های سطح به حجم، خطای فرکانس طبیعی برای مدل‌های ارائه شده به سمت صفر میل می‌کند.

3-3-2- بررسی ارتعاشات عرضی نانوایر سیلیکونی

پس از آن که صحت مدل‌های ارائه شده برای بررسی ارتعاشات طولی بررسی شد باید میزان دقت این مدل‌ها در پیش‌بینی فرکانس طبیعی ارتعاشات

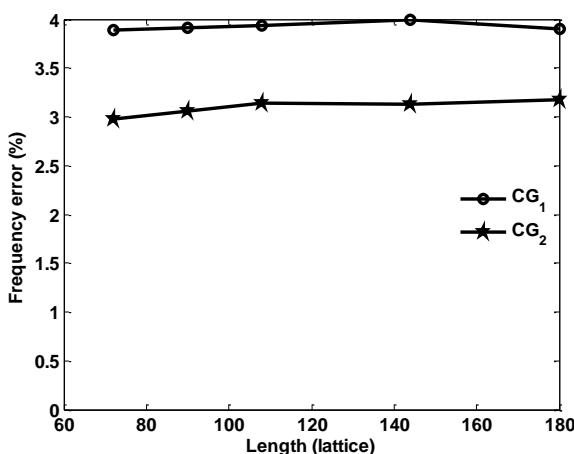

Fig. 18 Natural frequency of transverse vibration error with respect to length for a silicon nanowire with $18a$ thickness

شکل 18 خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات عرضی نانووایر سیلیکونی به ضخامت 18 شبکه برای طولهای مختلف

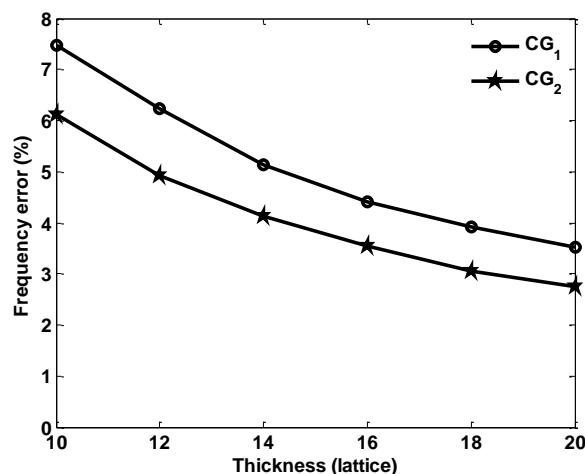

Fig. 16 The effect of thickness on natural frequency of transverse vibration of various silicon nanowires with $100a$ length

شکل 16 تأثیر پارامتر ضخامت بر خطای فرکانس طبیعی ارتعاشات عرضی نانووایر سیلیکونی به طول 100 شبکه

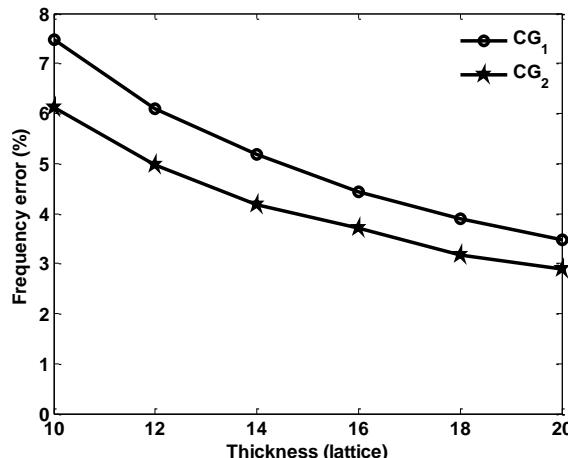

Fig. 19 Natural frequency of transverse vibration error with respect to length for a silicon nanowire with length which is ten times bigger than thickness

شکل 19 خطای محاسبه فرکانس طبیعی ارتعاشات عرضی نانووایر سیلیکونی با ضخامتهای مختلف و طول 10 برابر ضخامت

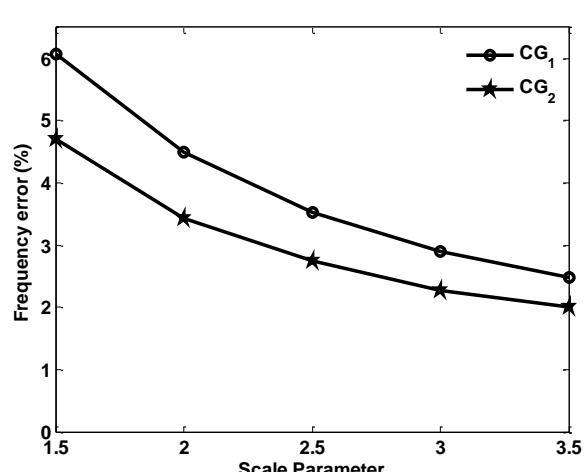

Fig. 17 The effect of scaling factor on natural frequency of transverse vibration of various silicon nanowires

شکل 17 تأثیر پارامتر مقیاس بر خطای فرکانس طبیعی ارتعاشات عرضی نانووایر سیلیکونی

افزایش ضخامت در نانووایرها سبب کاهش نسبت اتم سطح اتم حجم می شود و این سبب می شود که تیر به حالت بالک نزدیک شود و خطای مدل های ارائه شده به صفر نزدیک شود که این روند در شکل 19 مشاهده می شود، ولی این خطای به صفر نمی رسد. همچنین مشاهده می شود که میزان خطای به یک مقدار ثابت غیر صفر میل می کند و این نشان می دهد که مدل های ارائه شده برای پیش بینی ارتعاشات عرضی به خوبی عمل نمی کنند. هر چند این مقدار خطای با توجه به افزایش سرعتی که در محاسبات ایجاد می شود قابل پذیرش است.

4- نتیجه گیری

- برای تحلیل ارتعاشات سیلیکون سه مدل ارائه شد که به شرح زیر است:
1. مدل درشتدانه با استفاده از یک نوع اتم
 2. مدل درشتدانه با در نظر گرفتن دو ساختار FCC جدا از هم
 3. مدل درشتدانه با تقسیم هر اتم مدل تمام اتم بین دانه های مدل درشتدانه

تأثیر پارامتر طول برای بررسی تأثیر این پارامتر برای واپرهاي با ضخامت 18 شبکه، طول تعیین داده می شود. طول واپر 4، 5، 6، 8 و 10 برابر ضخامت هر واپر در نظر گرفته می شود. نتایج برای این قسمت در شکل 18 آمده است.

با توجه به این که افزایش طول در نسبت تعداد اتم سطح به اتم کل تعییری ایجاد نمی کند انتظار می رود که تعییر در این پارامتر تعییری در خطای محاسبه ایجاد نکند در شکل 8 مشاهده می شود، خطای محاسبه برای مدل اول تقریباً ثابت است، ولی در مدل دوم با افزایش طول مقدار خطای افزایش پیدا می کند.

تأثیر پارامتر ضخامت برای طول نرمال شده در این قسمت برای ضخامت های مختلف طول متناسب با ضخامت تعییر داده می شود و تأثیر تعییر ضخامت بر خطای مدل های ارائه شده بررسی خواهد شد. ضخامت بین 10-20 شبکه و طول 10 برابر ضخامت هر نانووایر تعییر داده می شود. نتایج مربوط به این قسمت در شکل 19 آمده است.

- contact by multiscale simulation, *Thin Solid Films*, Vol. 566, No. 1, pp. 45-53, 2014.
- [6] B. Firoozabadi, M. S. Saidi, M. Rismanian, B. Namirchi, Coarse grain molecular dynamics simulation of drug carrier penetration into cell membrane, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 14, No. 15, pp. 316-322, 2014. (in Persian) (فارسی)
- [7] H. Li, H. Zhang, X. Cheng, The effect of temperature, defect and strain rate on the mechanical property of multi-layer graphene: Coarse-grained molecular dynamics study, *Physica E: Low-dimensional Systems and Nanostructures*, Vol. 85, No. 1, pp. 97-102, 2017.
- [8] Y. Higuchi, M. Kubo, Coarse-grained molecular dynamics simulation of the void growth process in the block structure of semicrystalline polymers, *Modelling and Simulation in Materials Science and Engineering*, Vol. 24, No. 5, pp. 55006-55018, 2016.
- [9] S. J. Marrink, H. J. Risselada, S. Yefimov, D. P. Tieleman, A. H. de Vries, The MARTINI force field: Coarse grained model for biomolecular simulations, *Physical Chemistry B*, Vol. 111, No. 27, pp. 7812-7824, 2007.
- [10] M. Cascella, M. Dal Peraro, Challenges and perspectives in biomolecular simulations: from the atomistic picture to multiscale modeling, *CHIMIA International Journal for Chemistry*, Vol. 63, No. 1-2, pp. 14-18, 2009.
- [11] J. Pepper, R. Norling, M. Klempner, B. Cunningham, A. Petrovich, R. Bousquet, C. Clapp, J. Brady, B. Hugh, Detection of proteins and intact microorganisms using microfabricated flexural plate silicon resonator arrays, *Sensors and Actuators B: Chemical*, Vol. 96, No. 3, pp. 565-575, 2003.
- [12] H. N. Pishkenari, E. Mohagheghian, A. Rasouli, Molecular dynamics study of the thermal expansion coefficient of silicon, *Physics Letters A*, Vol. 380, No. 48, pp. 4039-4043, 2016.
- [13] H. N. Pishkenari, B. Afsharmanesh, E. Akbari, Surface elasticity and size effect on the vibrational behavior of silicon nanoresonators, *Current Applied Physics*, Vol. 15, No. 11, pp. 1389-1396, 2015.
- [14] Q. Huang, Study on size-dependent young's modulus of a silicon nanobeam by molecular dynamics simulation *Nanomaterials*, Vol. 2013, Article ID 319302, 5 pages, 2013.
- [15] H. N. Pishkenari, B. Afsharmanesh, F. Tajaddodianfar, Continuum models calibrated with atomistic simulations for the transverse vibrations of silicon nanowires, *Engineering Science*, Vol. 100, No. 1, pp. 8-24, 2016.
- [16] W.-W. Zhang, H. Yu, S.-Y. Lei, Q.-A. Huang, Modelling of the elastic properties of crystalline silicon using lattice dynamics, *Physics D: Applied Physics*, Vol. 44, No. 33, pp. 335-401, 2011.
- [17] F. H. Stillinger, T. A. Weber, Computer simulation of local order in condensed phases of silicon, *Physical review B*, Vol. 31, No. 8, pp. 52-62, 1985.
- [18] G. Simmons, H. Wang, *Single crystal elastic constants and calculated aggregate properties: A Handbook*, The MIT Press, Cambridge, 1971.
- [19] X. Zhou, R. Johnson, H. Wadley, Misfit-energy-increasing dislocations in vapor-deposited CoFe/NiFe multilayers, *Physical Review B*, Vol. 69, No. 14, pp. 113-144, 2004.

در ابتدا با استفاده از مدل‌های بالا ثابت الاستیک برای این مدل‌ها محاسبه شد که تطابق کامل در نتایج مشاهده گردید. سپس مدل یانگ با استفاده از این سه مدل ارائه و نتایج با حالت تمام اتم مقایسه شد. مدل دوم همواره خطایی کمتر از 4% را دارد که در مقایسه با مدل دیگر مقدار کمتری را به خود اختصاص داده است.

در انتهای ارتعاشات عرضی و طولی سیلیکون مورد بررسی قرار گرفت که نتایج این شبیه‌سازی‌ها نشان می‌دهد که باز هم مدل دوم ارائه شده بهترین تطابق را با مدل تمام اتم دارد. این مدل برای ارتعاشات طولی یک تیر که ضخامت آن بزرگ‌تر از 16 شبکه باشد، با خطایی در حدود 2% فرکانس طبیعی ارتعاشات طولی را محاسبه می‌کند، اما این خطای برای ارتعاشات عرضی به حدود 4% می‌رسد. با توجه به کاهش هزینه محاسباتی این میزان خطای قابل قبول است.

مدل درشتدانه اول نیز همواره نسبت به مدل دوم خطای بیشتری دارد، ولی در برخی مسائل که سرعت محاسبات اهمیت بیشتری دارد می‌توان از این مدل استفاده کرد.

مدل دیگری که در این قسمت ارائه شد مدلی بود که با استفاده از تقسیم جرم اتم‌های مدل تمام اتم بین دانه‌های مدل درشتدانه، جرم هر کدام از این دانه‌ها را مشخص می‌کرد. انتظار می‌رفت این مدل بیشترین تطبیق را با مدل تمام اتم داشته باشد، اما شبیه‌سازی‌ها نشان دادند که این مدل با هزینه محاسباتی بالا بیشترین خطای را برای تحلیل ارتعاشات تیر سیلیکونی دارد؛ بنابراین استفاده از این مدل توصیه نمی‌شود.

5- مراجع

- J. Phadikar, S. Pradhan, Variational formulation and finite element analysis for nonlocal elastic nanobeams and nanoplates, *Computational Materials Science*, Vol. 49, No. 3, pp. 492-499, 2010.
- J. W. Kang, H. J. Hwang, K.-S. Kim, Molecular dynamics study on vibrational properties of graphene nanoribbon resonator under tensile loading, *Computational Materials Science*, Vol. 65, No. 1, pp. 216-220, 2012.
- A. Ahadi, S. Melin, Size dependence of the Poisson's ratio in single-crystal fcc copper nanobeams, *Computational Materials Science*, Vol. 111, No. 1, pp. 322-327, 2016.
- D. Hinck, U. Atxitia, K. Carva, P. Nieves, O. Chubykalo-Fesenko, P. M. Oppeneer, U. Nowak, Multiscale modeling of ultrafast element-specific magnetization dynamics of ferromagnetic alloys, *Physical Review B*, Vol. 92, No. 5, pp. 054412, 2015.
- J. Mei, Y. Ni, The study of anisotropic behavior of nano-adhesive